

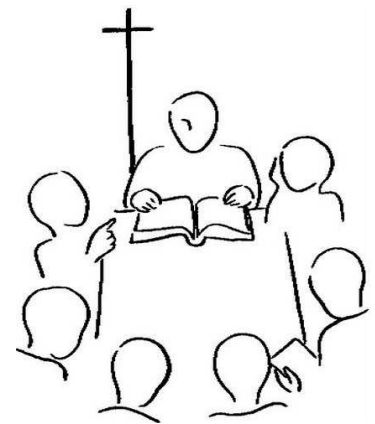
Educar els joves en la justícia i la pau

El Papa Benet XVI, el passat 1 de gener, va fer públic el missatge que porta per títol "Educar els joves en la justícia i la pau". Amb la vista posada en els joves, va orientar el seu discurs als responsables de la seva educació (pares, professors, polítics i mitjans de comunicació social) oferint-les pautes a seguir. Com a conseqüència de l'inici del nou curs escolar us presentem les seves paraules:

"L'educació és l'aventura més fascinant i difícil de la vida. Educar -que ve de educere en llatí- significa conduir fora de sí mateixos per introduir-los en la realitat, cap a una plenitud que fa créixer la persona. Aquest procés es nodreix de la trobada de dues llibertats, la de l'adult i la del jove. Requereix la responsabilitat del deixeble, que ha d'estar obert a deixar-se guiar al coneixement de la realitat, i la de l'educador, que ha d'estar disposat a donar-se a si mateix. Per això, els testimonis autèntics, i no simples dispensadors de regles o informacions, són més necessaris que mai, testimonis que sàpiguen veure més lluny que els altres, perquè la seva vida abasta espais més amplis. El testimoni és el primer a viure el camí que proposa.

*Quins són els llocs on madura una veritable educació en la pau i en la justícia? En primer lloc la família, ja que **els pares** són els primers educadors. La família és la cèl·lula originària de la societat. «A la família és on els fills aprenen els valors humans i cristians que permeten una convivència constructiva i pacífica. A la família és on s'aprèn la solidaritat entre les generacions, el respecte de les regles, el perdó i l'acollida de l'altre». Ella és la primera escola on es rep educació per a la justícia i la pau.*

Vivim en un món en què la família, i també la mateixa vida, es veuen constantment amenaçades i, de vegades, destrossades. Unes condicions de treball sovint poc conciliables amb les responsabilitats familiars, la preocupació pel futur, els ritmes de vida frenètics, l'emigració a la recerca d'un suport adequat, quan no de la simple supervivència, acaben per fer difícil la possibilitat de garantir als fills un dels béns més preciosos: la presència dels pares, una presència que els permeti cada vegada més compartir el camí amb ells, per poder transmetre'ls aquesta experiència i cúmul de certeses que s'adquireixen amb els anys, i que només es poden comunicar passant junts el temps. Desitjo dir als pares que no es desanimin. Que exhortin amb l'exemple de la seva vida als fills a posar l'esperança sobretot en Déu, l'únic del qual brolla justícia i pau autèntica.

Voldria adreçar-me també als responsables de les institucions

dedicades a l'educació: que vigilin amb gran sentit de responsabilitat perquè es respecti i valori en tota circumstància la dignitat de cada persona. Que es preocupin que cada jove pugui descobrir la pròpia vocació, acompanyant mentre fa fructificar els dons que el Senyor li ha concedit. Que assegurin a les famílies que els seus fills puguin tenir un camí formatiu no contrari amb la seva consciència i principis religiosos.

Que tot ambient educatiu sigui un lloc d'obertura a l'altre i a la transcendència, lloc de diàleg, de cohesió i d'escolta, en què el jove es senti valorat en les seves pròpies potencialitats i riquesa interior, i aprengui a apreciar els germans. Que ensenyi a apreciar l'alegria que brolla de viure dia a dia la caritat i la compassió pel proïsme, i de participar activament en la construcció d'una societat més humana i fraterna.

Em dirigeixo també **als responsables polítics**, demanant-los que ajudin concretament a les famílies i institucions educatives a exercir el seu dret - deure d'educar. Mai ha de faltar una ajuda adequada a la maternitat i a la paternitat. Que s'esforcin perquè a ningú se li negui el dret a la instrucció i les famílies puguin triar lliurement les estructures educatives que considerin més idònies per al bé dels seus fills. Que treballin per afavorir el reagrupament de les famílies dividides per la necessitat de trobar mitjans de subsistència i que ofereixin als joves una imatge límpida de la política, com a veritable servei al bé de tots.

No puc deixar de fer una crida, a més, **al món dels mitjans**, perquè donin la seva aportació educativa. En la societat actual, els mitjans de comunicació de masses tenen un paper particular: no només informen, sinó que també formen l'esperit dels seus destinataris i, per tant, poden donar una aportació notable a l'educació dels joves. És important tenir present que els llaços entre educació i comunicació són molt estrets: en efecte, l'educació es produeix mitjançant la comunicació, que influeix positivament o negativament en la formació de la persona.

També **els joves** han de tenir el valor de viure sobretot ells mateixos el que demanen als que estan al seu entorn. Els correspon una gran responsabilitat: que tinguin la força de fer servir bé i conscientment la llibertat. També ells són responsables de la pròpia educació i formació en la justícia i la pau”.

INFORMACIONS

✓ DEFUNCIONS

- A l'agost tingueren lloc les exèquies dels difunts:
 - José Ricou Coyo (16.08.2012) al Pont de Suert.
 - Amado Sesé Cemeli (17.08.2012) al Pont de Suert.
 - Jesús Lomero Oliván (27.08.2012) al Pont de Suert.

✓ BAPTISMES

- Durant el mes d'agost foren batejats els nens:
 - Arantxa Ramirez Velasco (18.08.2012) al Pont de Suert.

✓ INTENCIONS DEL SANT PARE

- **General:** Que els polítics actuïn sempre amb honradesa, integritat i amor a la veritat.
Missional: Que en les comunitats cristianes augmenti la disponibilitat al enviament de missioners, sacerdots, laics i de recursos concrets a les esglésies més pobres.

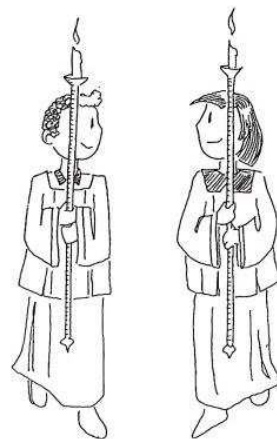
✓ INTENCIONS DE LA CONFERÈNCIA EPISCOPAL

- Que les institucions catòliques implicades en els mitjans de comunicació social treballin, prioritàriament, en favor de l'evangelització des de la plena comunió amb l'Església.

✓ ALTRES INFORMACIONS

Des de Pedres Vives volem felicitar al grup de teatre L'Om de Vilaller per l'actuació realitzada el passat 25 d'agost. Moltes gràcies a ells i a tots els que van col·laborar amb la col·lecta en favor de Càritas on es recolliren 400 euros.

Amb motiu del viatge de Mn. Casildo a Colòmbia, el Padre Isaías i Mn. Jordi el reemplaçaran en les celebracions litúrgiques. Des d'aquí els donem la benvinguda i els agraïm la seva disponibilitat.

AGENDA PASTORAL SETEMBRE I OCTUBRE

DATA	ACTIVITAT	LLOC I HORA	RESPONSABLE
01 Setembre	Visita pobles Eucaristia	Pinyana, 13:00 hores	Comissió pobles
02 Setembre	Visita pobles Eucaristia i Baptisme	Gironella	Comissió pobles
08 Setembre	Missa a l'església vella	Pont de Suert, 11:00 hores	Consell pastoral
09 Setembre	Excursió a Poblet dels col·laboradors parroquials de la Unitat pastoral de l'Alta Ribagorça	Poblet	Consell pastoral de Pont de Suert i Vilaller
10 Setembre	Viatge de Mn. Casildo	Colòmbia	
22 Setembre	Romeria de la Ribagorça	Castejón de Sos	Mn. Isaïes
25 Octubre	Consell presbiteral presidit pel Excm. monsenyor Joan Piris	Rectoria de Pont de Suert	Monsenyor Joan Piris
26 Octubre	Reunió amb els pares i mares dels nens de primera comunió i confirmació	Baixos de la església, 20:00 hores	Mn. Casildo i catequistes
27 Octubre	Inici de la catequesis	Baixos de la església	Mn. Casildo i catequistes

PER ALS MÉS PETITS

A cada número li correspon sempre la mateixa lletra. Substituiu els números per les lletres i completant la resta podreu llegir una famosa frase de Sant Agustí.

L _ _ _ _ _ E ' _ _ _ _ _
 5 8 1 3 9 7 6 8 2 3 5 8 1 4 6
 _ _ _ _ _ ' _ _ _ O _ _ _ _ _ N _ _ _ _ _ U _ _ _ _ _
 3 9 5 8 1 4 6 9 3 10 9 3 1 3 9 7 6 8

Endevinalla:

Per què Noè no va pescar durant el diluvi?
...

Perquè només tenia dos cucs !!!

LA WEB DEL MES

La pàgina web que us proposem aquest mes és <http://sanjuandeavila.conferenciaepiscopal.es/>.

Es tracta d'una pàgina que ha obert la Conferència Episcopal Espanyola per donar a conèixer la figura de Sant Joan d'Àvila, que el proper 7 d'octubre serà proclamat a Roma Doctor de l'Església. En ella hi podem trobar molta informació sobre la vida i obra d'aquest sacerdot del s. XIV que dedicà la seva vida a renovar el clergat

espanyol i a la direcció espiritual. El seu magisteri continua vigent a l'actualitat, cosa que ha provocat que el Sant Pare vulgui que l'Església Universal conegui la seva obra proclamant-lo Doctor. Fou conegut per celebrar la Missa amb gran devoció i predicar d'una forma tal que era un autèntic regal pels que l'escoltaven, fomentant la comunió freqüent, va fer grans esforços per reformar l'estat laic i clerical, les obres apostòliques i socials, el consell espiritual savi, la prudència, la caritat i la discreció. Solia dir: *"L'home amb Déu és com Déu, i l'home sense Déu és un grandíssim tonto i boig"*.

PER REFLEXIONAR

El tonto del circ

Hi havia una vegada un "tonto del circ" que cada cop que entrava a la pista es queia..., anava d'aquí cap allà arrossegant les seves enormes sabates i, amb grans esforços, aconseguia arreglar la cantonada de l'estora. Quan ja creia que estava tot ben col·locat, ensopegava amb ella, la tornava a arrugar i queia...; suava...; la seva feina consistia en treure una cadira... Per fer-ho s'arremangava, s'assecava la suor del front amb el seu enorme mocador, i com si arrossegues un

enorme pes, treia a la pista la cadira i, per últim s'assentava sobre ella. Tothom reia d'ell en veure l'orgullós que marxava, creient que havia ajudat els altres a preparar els aparells, estores i altres coses que els artistes necessitaven per la seva feina.

Jo conec un monjo trapense que dins la Trapa fa igual que el "tonto del circ", tota la seva actuació es redueix a un "fer que fem" arrossegant els peus i assecant-se la suor. Aquest pobre home fa riure els àngels que contempen des del cel l'espectacle del món i encara que no fa els arriscats treballs dels altres artistes, ni dóna "salts mortals", ni exercicis de força, o "tombarelles al trapecí"... Què més dóna? Ell no sap més que desarrugar les estores i amb això es guanya els aplaudiments dels àngels!

Tan sols hi ha una petita diferència. Aquell "tonto del circ" creia que feia alguna cosa; i les ovacions que el públic, de broma, li tributava, l'omplien de vanitat, i ell saludava complagut a la gent. En canvi, a aquest trapense les ovacions del públic no li arriben. Fa el mateix que el "tonto", però no té a qui saludar, i al cel, si riuen, ell no ho veu. A més, com no és tonto, no es creu que realment fa alguna cosa... Solament això sí, fa el que pot, arrossega els peus i s'asseca el front amb un gran mocador.

(San Rafael Arnáiz, *Meditacions d'un trapense*, 24 de juliol de 1936)